

Poetický název **Pocity** patří folkové kapele z Brna, která se už osmým rokem snaží rozdávat radost a dobré pocity svým posluchačům a kamarádům. Já jsem se s nimi blíže seznámila během svého půlročního pobytu v Brně, kdy večery jsou dlouhé a hospod, kde se hraje, pomálu. V Juliánově zní tóny kytar v Harpagonu, kde skupina obvykle „dozkušuje“ po oficiální zkoušce v blízké škole.

Jak už to u kapel chodí, mají na kontě pár personálních změn, 4 účasti ve finále Porty, 2 demo CD a DVD z výročního koncertu. Přesto celorepublikově zatím moc do povědomí folkového lidu nepronikli, což bych tímto ráda napravila.

Pocity koncertují několikrát do roka převážně v Brně a okolí. Loni pojali úmysl umístit opět pár nových písniček na kotouček. Z původního záměru natočit další "demáček" se postupem času vyvinulo plnohodnotné CD nazvané **Stokrát víc**. Kapela v současném složení Michal Pospíšil (kapelník, sólová kytara, zpěv, autor většiny písní), Jitka Pospíšilová (dvanáctistrunná kytara, klávesy, zpěv), Aleš Vosáhlo

(kytara, klávesy, fukací harmonika, zpěv), Lenka Hladíková (sólový zpěv, vokály, perkuse), Karel Malana (kontrabas) ho natáčela plných 478 dní a slavnostně poprvé pokřtila 25.7. 2009 v malé vesničce na Vysočině jménem Věštínek, před sálem naplněným příbuznými a kamarády. Příjemný a vydařený večer spojený zároveň s několika rodinnými oslavami muzikantů potvrdil, že písničky proniknou pod kůži, zahřejí i potěší. Křtící šampaňské dokolovalo i k divákům, písně také a neúnavný bavič Aleš neopomněl asi 10x zdůraznit, že CD na prodej je dostatek a stojí pouhých „echm“ korun.;-)

O kapele i desce jsem si chvíli povídala s kapelníkem Michalem.

Kdo vymyslel název Pocity a co pro vás znamená, co vyjadřuje?

Abych pravdu řekl, ani nevím. Asi půl roku od založení kapely v roce 2001 jsme existovali bez názvu. Vždy po zkoušce jsme chodili do hospůdky (což nám zůstalo), kde jsme probírali naše další plány a mimo jiné usilovně přemýšleli nad názvem kapely. Padala různá jména, některá dosti odvážná, jiná nic neříkající. Vždyť název by měl kapelu charakterizovat. Měla by to být i taková trošku obchodní značka...lehce zapamatovatelná a výstižná. Potom se kdosi z nás zeptal: „Vo čem my to vlastně zpíváme?“ Kdosi odpověděl: „No, vo různých pocitech přece.“ A název byl na světě. Zprvu se nám, pravda, zdál trošku legrační, ale když se nad tím člověk zamyslí, je to jednoduché, snadno zapamatovatelné, vystihuje to naši tvorbu. Pro nás tento název již znamená jakousi „obchodní“ značku, něco, co spojuje lidi, které baví společně hrát a tvořit. A co je skoro nejdůležitější, spojuje také lidi, kteří nás rádi poslouchají a rádi si v našich písničkách hledají svoje pocity. Protože pro ně hrajeme a tvoříme.

Myslíš, že současné složení už je definitivní a vyhovující?

Člověk nikdy neví, jestli je současné složení definitivní, vždycky to může někoho přestat bavit a odejde. Ale myslím si, že současná sestava je nejlepší, jakou jsme kdy měli. Sedíme si jak hudebně, tak lidsky. Občas se pár výměn názorů objeví, ale to je normální všude. I instrumentálně bych nic radikálně neměnil. Sem tam možná máme touhu posílit naši rytmickou sekci, ale zatím jsme to zkusili jen na CD Stokrát víc, kde je pár písniček s bicími nástroji.

A teď něco o vašem novém dítku: Jak a kde probíhalo natáčení?

Natáčení probíhalo v jednom malém studiu v Kuřimi, které jsme objevili spíše náhodou, když jsme si chtěli nahrát pár demo-snímků. Ta pohodová atmosféra, kterou to studio má, se nám tak zalíbila, že jsme si řekli, že tady natočíme naše první oficiální CD. Chtěli jsme ale, aby na nové desce byly nové písničky, které jsme zatím měli jen čtyři. Proto jsme během následujícího roku psali písničky, aranžovali je, trénovali a průběžně natáčeli. Celkové natáčení probíhalo v pohodovém duchu, chtěli jsme, aby písničky byly co nejlepší, proto jsme občas i experimentovali.

Kolik je na desce písní a kdo je jejich autorem?

Na desce je dvanáct písniček. Dvě napsal Aleš a zbytek jsem zplodil já. Těch deset dítek je taková kompilace mých příběhů a pocitů, které jsem za celý ten rok nasbíral. Snažili jsme se je i aranžovat tak, aby každá písnička měla trošku jinou atmosféru, protože ani příběhy nejsou vždycky stejné. Jsou tam písně s nádechem starých trampských osad, blues, rocku nebo třeba i popu.

CD se obvykle neobejde bez hostů, kteří jej zpestří a doplní. Máte taky nějaké?

Jasně, jsou tam celkem čtyři hosté. Do několika písniček jsme si přáli dát bicí, tak jsme oslovili jednoho perfektního bubeníka Peťu Vonáška z kapely Sedlo. On je skvělý hlavně v tom, že hraje podle cítění a do každé písničky dokáže dát přesně to, co si žádá a potřebuje. V kapele jsme pár let měli i houslistku a na

housle jsme pořád všichni trošku zatížení, tak jsme si přizvali na pomoc naši kamarádku Jitku Pluháčkovou, která hraje ve skupině The Šůtrs a v Moravské filharmonii. Myslím, že obzvláště písnička Období dešťů dokázala na housle vytvořit krásnou atmosféru. Rytmiku ještě podpořil náš kamarád z kapely Careta Vlastík „Carda“ Dvorský, který hraje na bonga a conga. Čtvrtým hostem je člověk, který nám s deskou pomohl nejvíc – Libor Šustr. Je to vynikající zvukař onoho kuřimského studia a mimo jiné i perfektní hráč na foukací harmoniku.

Kdo všechno ještě při natáčení pomáhal?

Velmi nám pomohl Petr Novotný ze skupiny Žalman a spol., kde figuruje jako baskytarista a krom toho je i skvělý hudební režisér a perfektní člověk. Na kontě má spolupráce s kapelami Marien, Epy de Mye, Poupata a mnoho dalších. My ho požádali, jestli by nám zanalyzoval několik písniček z hlediska zvuku. Vytvořil pro nás téměř vědecký elaborát, kde nám rozepsal všechny věcné připomínky. Moc mu za to děkujeme, protože jsme se přiučili mnoha novým věcem a díky němu CD zní tak dobře.

Proč jste zvolili zrovna tento název? Je v něm snad vyjádření, že v budoucnu plánujete zvládnout stokrát víc koncertů, písniček, diváků?

Myslím si, že poslední rok byl pro nás hodně přelomový. Nejenže jsme natočili desku, ale razantně jsme zvýšili četnost koncertů a díky tomu se nám rozšířila i posluchačská obec. Myslím, že to název desky dobře vystihuje. Kdo by nechtěl mít stokrát víc koncertů, písniček a posluchačů. Stalo se to pro nás takovým mottem, abychom se do té práce víc opřeli a dělali všechno na „stokrát víc procent“. Titulní píseň, po které nese CD název, je vlastně o tom, že bychom chtěli víc hrát, chtěli bychom být slavnější a více lidem rozdávat pozitivní náladu. Proto jsme onu myšlenku přenesli i na desku.

V jakém nákladu deska vyšla a kolik už se jich prodalo?

Nechali jsme udělat tisíc kusů s tím, že pokud bude o CD zájem, je možno dodělat další „váрку“. Celý náklad si děláme sami a nejsme tak závislí na vydavatelských společnostech, které časem přestanou tituly třeba vydávat.

Jistě jsou v plánu ještě další křty a koncerty, můžeš čtenáře na nějaké pozvat?

Už máme za sebou dva křty a čeká nás ten největší, na který chystáme speciální program. Koncert se uskuteční v Brně 9.9.2009 v 19.30 v Klubu Leitnerova. Pozvali jsme všechny hosty, kteří účinkují na desce, a možná se nám podaří pozvat jednoho velice speciálního hosta jako kmotra. Neprozradím jakého, ale myslím, že diváci budou hodně překvapeni. Proto všechny srdečně zvu na tuto ojedinělou akci. Do konce roku budeme hrát ještě několik koncertů a o dalších ještě jednáme, proto prosím posluchače, aby se pravidelně dívali na naše stránky www.pocity.net, kde se seznam koncertů pravidelně aktualizuje. Velice krásná akce, kterou bychom po loňském roce rádi zopakovali, byly vánoční akustické koncerty v kapličkách v Dobré Vodě u Křižanova a v Křižanově.

Dva dny po prvním křtu jste měli možnost jako hosté skupiny Žalman a spol. vystupovat v Telči na hlavním zámeckém pódiu, což je snem mnoha nejen začínajících kapel. Jaké byly tamní pocity Pocitů?

Na tuto akci nás hlasováním nominoval Žalmanův fanklub. O konečném výběru ale samozřejmě rozhodoval sám Žalman, proto jsme byli neuvěřitelně překvapení a vděční, když jsme se dozvěděli, že nás Žalman opravdu pozval. Jak jsi dobře řekla, je to snem mnoha kapel, proto jsme se připravovali pečlivě. Ale ta atmosféra, když jsme přišli na pódium a začali hrát, na tu se připravit nedá. To člověka tak neuvěřitelně strhne, to se nedá ani slovy vylíčit. To byla naprostá bomba. Několikrát mě v průběhu koncertu až zamrazilo, a když nás publikum přitleskalo k předávku, tak jsem byl na vrcholu hudebního blaha. Myslím, že to by dostalo každého muzikanta...součet takových faktorů – pozvání od významné osobnosti na takové významné místo a ještě takový krásný úspěch, že se to lidem líbilo...

Máš ještě něco význačného, co rozhodně nesmíme lidem zatajit? ;-)

Co je velice důležité a stálo by za glosu, je cena našeho nového CD. Stojí opravdu pouhých „echmí“ korun. Ne, myslím, že cena je opravdu lidová, protože deska je pro lidi – 150 Kč. Je k dostání na všech našich koncertech a posluchači si jej můžou objednat i na dobírku na kapela@pocity.net. Do budoucna bychom také chtěli CD umístit v několika kamenných prodejnách.

Děkuji za rozhovor a přeji kapele i novému CD, ať se stokrát víc prodává, než vypaluje a stokrát víc líbí a přináší radost, než znechucuje a zarmucuje. Ať se písničkám daří podobně, jako nedávno v hitparádě Samsonovy Štafle, kde skladba Stokrát víc dosáhla trojnásobného vítězství a zajistila tak Pocitům regulérní vysílání v Radiu Samson.